

Efter 1. behandling henvist til udvalg på 17 medlemmer: Lis Møller, Erik Hansen (Vejle amt) [næstformand], Karen Thurøe Hansen, Stæhr Johansen, Kofoed, Niels Andersen, Holger Hansen, Valbak, Erik Hansen (Ålborg amt), Grette Philip, Kjeld Olesen, Bundvad, Camre, Finn Christensen, Grete Hækkerup, Niels Mørk (formand) og Kurt Brauer.

Forslaget til folketingsbeslutning havde følgende ordlyd:

„Folketinget opfordrer regeringen til at nedsætte et hurtigt arbejdende udvalg, der skal undersøge lægevæsenets og sygehusenes forhold.“

I bemærkningerne til forslaget anførtes følgende, herunder om udvalgets opgaver:

„Samfundets sociale og økonomiske udvikling stiller stærkt ændrede krav til lægevæsenets funktion. En tidligere overvejende medicinsk-kirurgisk opgave er under hurtig udvikling til at blive en social-medicinsk-psykologisk opgave.

Det er vigtigt, at lægerne sætter ind på at afdække de sociale og psykologiske forhold, som forårsager mange sygdomme. Dette må inddebære, at lægernes deltagelse i det forebyggende social-medicinske arbejde prioriteres højere end i dag.

Ud fra ønsket om en forbedring af patientbehandlingen og samtidig med henblik på en rationel udnyttelse af de betydelige samfundsmæssige investeringer bør udvalget bl. a.:

— undersøge arbejdsdelingen mellem de forskellige sygehuse og arbejdsdelingen mellem læger i almen praksis, speciallæger og sygehuse og herunder undersøge mulighederne for en forbedring af visitationen,

— undersøge, samarbejdsforholdene på sygehuse dels med henblik på at inddrage hele personalet i et positivt samarbejde under en demokratisk ledelsesform, dels for at opnå en bedre arbejdsdeling mellem personalet og forbedre arbejdsforholdene,

— undersøge, hvorledes lægevæsenets sikkerheds- og kontrolbestemmelser kan forbedres, samt stille forslag til en modernisering og effektivisering af den eksisterende embedslægeordning,

— undersøge om lægernes kollegiale vedtægter virker hæmmende på en nyudvikling af lægevæsenets organisation og samarbejdsforhold,

— undersøge, hvorledes det stærkt voksende medicinforbrug kan bremses gennem en bredere samfundsmæssig vurdering af sygdommens sociale årsager og en indsats mod disse årsager; herunder bør sundhedsstyrelsens praksis med hensyn til indregistrering af lægelige præparater tages op til kritisk overvejelse,